

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžk/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 1015201437
Dátum vydania rozhodnutia: 20.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1015201437.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. J. T. LLM, nar. XX. K. XXXX, bytom E. X, U., proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Tomášikova 46, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného označeného ako „Pripomienky a požiadavky k vypracovaniu programu starostlivosti o lesy pre lesný celok Lesy SR Bratislava - odpoveď“ zo dňa 14. júla 2015, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S/188/2015-64 zo dňa 07. septembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „správny súd“) právoplatným uznesením č. k. 2S/188/2015-64 zo dňa 07. septembra 2016 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. e) a g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) správnu žalobu žalobcu odmietol, pretože bola podaná zjavne neoprávnenou osobou a je neprípustná, nakoľko smerovala proti opatreniu predbežnej povahy, ktoré nemohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, nakoľko žaloba bola odmietnutá.

2. V odôvodnení uznesenia krajský súd uviedol, že žalovaný postupoval v súlade s § 41 ods. 8 a 9 zákona č. 366/2005 Z.z. o lesoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o lesoch“), keď po vypracovaní správy o doterajšom hospodárení a určení zásad pre vyhotovenie programu starostlivosti o lesy pre predmetný lesný celok na obdobie rokov 2015-2025 zverejnil oznámenie, ktorým umožnil dotknutým orgánom štátnej správy, právnickým osobám a fyzickým osobám, ktorých práva môžu byť vyhotovením programu starostlivosti dotknuté, že do správy môžu nahliadnuť a predložiť pripomienky a

požiadavky na vypracovanie pokynov pre vyhotovenie programu starostlivosti. Predložené pripomienky a požiadavky za účasti dotknutých subjektov prerokoval a o výsledkoch prerokovania vyhotovil protokol obsahujúci pokyny na vyhotovenie programu starostlivosti a termín predloženia jeho návrhu. Účastníkmi tejto časti konania o vyhotovenie programu starostlivosti, na ktorú sa nevzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), sú podľa zákona o lesoch len tie fyzické alebo právnické osoby, ktorých práva môžu byť vyhotovením programu starostlivosti dotknuté. Žalobca vo svojich podaniach nijako nezdôvodnil, ktoré jeho práva a akým spôsobom môžu byť vyhotovením programu starostlivosti dotknuté a aký právny predpis žalobcovi takéto práva priznáva. S ohľadom na absentujúci vzťah (právom chránený záujem) k predmetu konania nemohol mať žalobca postavenie účastníka konania. Status účastníka predmetného konania mu ako fyzickej osobe nepriznáva ani žiadny iný právny predpis.

3. Krajský súd ďalej poukázal na to, že žalobcom predložené pripomienky a požiadavky napriek uvedenému žalovaný odborne vyhodnotil a žalobcu o svojom stanovisku písomne vyrozumel listom zo dňa 14. júla 2015. Pripomienky žalobcu zmienil aj v protokole o prerokovaní správy. Krajský súd bol toho názoru, že bez preukázania, že práva žalobcu môžu byť vyhotovením programu starostlivosti dotknuté, nebol žalobca oprávnený predkladať pripomienky k správe o hospodárení a požiadavky na vypracovanie pokynov na vyhotovenie programu starostlivosti a žalovaný nebol povinný sa týmito pripomienkami a požiadavkami zaoberať vo vypracovanom protokole, ani k nim zaujímať písomné stanovisko, ako to urobil listom zo dňa 14. júla 2015. Keďže žalobca nebol a podľa práva ani nemal byť účastníkom administratívneho konania o vyhotovenie programu starostlivosti, v ktorom žalovaný vydal napadnuté opatrenie k žalobcovým pripomienkam k správe o hospodárení a požiadavkám na vypracovanie pokynov na vyhotovenie programu starostlivosti, bol zjavne neoprávnenou osobou aj na podanie žaloby.

4. Podľa názoru krajského súdu, ak by aj žalobcovi patrilo postavenie účastníka predmetného konania (preukázal by potenciálny zásah do jeho práv vyhotovením programu starostlivosti o daný lesný celok), nebolo by možné v danom štádiu vypracúvania programu starostlivosti podrobiť súdному preskúmaniu písomné stanovisko k predloženým pripomienkam a požiadavkám, pretože takéto stanovisko je treba považovať len za opatrenie orgánu verejnej správy predbežnej povahy, ktoré nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. Vyjadrenie žalovaného totiž nie je rozhodnutím ani opatrením orgánu verejnej správy v administratívnom konaní, ktoré by zakladalo, menilo, rušilo alebo deklarovalo práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu, alebo sa ich priamo dotýkalo. Stanoviská žalovaného k pripomienkam a požiadavkám dotknutých subjektov k návrhu programu starostlivosti o lesy sú totiž len podkladom pre ďalšie konanie o vyhotovení programu starostlivosti, ktoré sa začína dňom vyhotovenia protokolu a končí schválením návrhu programu starostlivosti orgánom štátnej správy lesného hospodárstva po záväznom vyjadrení dotknutých orgánov štátnej správy. Na takéto konanie sa vzťahuje Správny poriadok, pričom jeho účastníkmi sú všetci tí, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť takýmto rozhodnutím priamo dotknuté, ako aj tí, ktorým postavenie účastníka vyplýva z osobitného predpisu.

5. Krajský súd na záver dodal, že aplikácia Správneho súdneho poriadku (platného a účinného od 01.07.2016, ktorý sa vzťahuje aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p.) nemohla byť v neprospech žalobcu, nakoľko podľa predchádzajúcej právnej úpravy by napadnuté opatrenie žalovaného rovnako nemohlo byť súdne preskúmané, pretože vyššie uvedené závery by museli viesť k zastaveniu konania v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

6. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a z dôvodov odklonenia sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP.

7. Žalobca uviedol, že je nepochybne aktívne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby a „Pripomienky a požiadavky k vypracovaniu programu starostlivosti o lesy pre lesný celok Lesy SR Bratislava - odpoveď“ je potrebné považovať za rozhodnutie, keďže spĺňa atribúty rozhodnutia.

8. Žalobca ako dôvod sťažnosti tiež uviedol, že súd žalobu zamietol, pričom sa vo svojom rozhodnutí nezaoberal podstatnými predloženými argumentmi a tiež všetkými dôvodmi. Ďalej uviedol, že súd žalobu zamietol na nedostatku aktívnej legitimácie, pričom mal za to, že rozhodnutie mal z takého dôvodu odmietnuť.

Na tomto mieste kasačný súd považuje za potrebné uviesť, že uvedené tvrdenia nezodpovedajú výroku kasačnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia správneho súdu (viď bod 1. tohto uznesenia)

9. V kasačnej sťažnosti žalobca uviedol, že na základe § 41 ods. 8 zákona o lesoch podal žalovanému pripomienky, čím reagoval ako dotknutá fyzická osoba, čo žalovaný vyhodnotil ako podanie účastníka pripomienkového konania a následne odpovedal rozhodnutím, v ktorom sa nevysporiadal s podstatnými otázkami žalobcu, a teda žalobca bol aktívne legitimovaný na podanie žaloby. V zmysle uvedeného žalobca nemal dôvod preukazovať svoju aktívnu legitimáciu, keďže táto bola daná tým, že bol pripustený ako účastník pripomienkového konania.

10. K aktívnej legitimácii žalobca poukázal na čl. 44 a čl. 51 Ústavy SR. Zároveň uviedol, že jeho legitimácia, okrem uvedeného vyplýva aj z práva EÚ, čo judikoval aj ESD vo veci C-127/02 Waddenvereniging + Vogelbeschermingsvereniging tak, že každý jednotlivec má individuálne právo domáhať sa na súde dodržiavania povinností určených Smernicou štátu, resp. štátnym subjektom (vrátane štátnych podnikov podľa ESD vo veci C-356/05 Farrell), keďže žalobca sám namietal v žalobe dodržiavanie povinností určených smernicou v konaní, v ktorom vystupoval ako účastník. Právo byť účastníkom potvrdila aj Európska komisia tým, že uviedla, že Projekty s významným vplyvom na životné prostredie (čo bolo nepochybne účelom pripomienkového konania) môžu podľa čl. 6 ods. 3 smernice o biotopoch patriť do vecnej pôsobnosti čl. 6 ods. 1 písm. b) Aarhuského dohovoru, a teda podľa čl. 9. ods. 2 musí mať dotknutá verejnosť právo napadnúť akékoľvek rozhodnutie, úkon alebo opomenutie, ktoré sú v rozpore s požiadavkami týkajúcimi sa účasti verejnosti stanovenými v článku 5 Aarhuského dohovoru. Okrem toho podľa článku 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru má verejnosť (ktorej súčasťou je nepochybne žalobca) právo napadnúť porušenie (v pripomienkovom konaní/pred príslušným súdom) vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa životného prostredia. Z uvedeného dôvodu ho komisia požiadala, aby referoval výsledok súdneho konania v predmetnej veci, aby mohla v danom prípade zakročiť a zahájiť príslušné kroky ak by bolo moje právo aktívnej legitimácie odopreté. Sama komisia, ako orgán dozerajúci nad plnením práva EÚ, a schopný zakročiť voči SR ako štátu neplniaceho povinnosti implementovať/transponovať právo EÚ), považovala aktívnu legitimáciu v súdnom konaní, ako aj v pripomienkovom konaní za nepochybnú.

11. Z napadnutého rozhodnutia je nepochybné a evidentné, že žalovaný konal u žalobcu tak, ako by mal byť účastníkom pripomienkového konania, jeho pripomienky (aj keď nesprávne) riešil a v ničom nenamietal jeho procedurálnu spôsobilosť byť účastníkom konania, to uskutočnil (účelovo) až v momente, keď žalobca podal voči rozhodnutiu žalobu. Žalobca postupoval zákonne, keďže namietol rozhodnutie v konaní, v ktorom mal postavenie účastníka. Súd mal vychádzať z konania žalovaného samotného, a mať za to, že žalobca bol účastníkom pripomienkového konania, a tým je aj aktívne legitimovaný podať žalobu. Súd teda zamietnutím z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie nesprávne posúdil právny stav, čo je kasačným dôvodom podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

12. Prípustnosť žalobca vyvodil z judikatúry Krajského súdu v Bratislave (rozsudok sp. zn. 6S/118/2014-58), podľa ktorej je treba i odpovede správnych orgánov označené inak ako rozhodnutia, napr. oznámenia alebo v danom prípade odpoveď, považovať za rozhodnutia podliehajúce súdnemu prieskumu.

13. Rozhodnutie spĺňa atribúty rozhodnutia, lebo tým, že žalovaný odmietol pripomienky žalobcu de

iure, odmietol ich zapracovanie do protokolu, ktorý je nepochybne rozhodnutím, odňal mu tým všetky procedurálne možnosti zasiahnuť do nasledujúceho rozhodovacieho procesu, a prejudikoval tým rozhodnutie vo veci samej (protokol). Keďže v rozhodnutí došlo k prejudikácii záverov, ktoré majú reálny vplyv na jeho práva, ako osoby majúcej právny záujem na priaznivé životné prostredie. Rozhodnutie nadobudlo účinky rozhodnutia, aj keď formálne sa nenazvalo rozhodnutím, ale odpoveďou.

14. Na základe uvedeného mal za to, že rozhodnutie spĺňa všetky atribúty rozhodnutia a súd teda zamietnutím z uvedeného dôvodu nesprávne posúdil právny stav, čo je kasačným dôvodom podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, zároveň neprihliadal na predloženú judikatúru kasačného súdu, odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, a naplnil tým dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. h/ SSP tým, že neakceptoval predloženú judikatúru Najvyššieho súdu.

15. Súd žalobu zamietol, pričom sa vo svojom rozhodnutí nezaoberal podstatnými predloženými argumentmi, ktorými sú v zásade:

1. žalovaný poprel priamy účinok smerníc
2. žalovaný má ekonomický účel ťažby
3. žalovaný sa mal spraviť EIA, keďže ťažba presahuje pojem „správa lokality“
4. žalovaný odmietol viesť evidenciu podľa biostôp.

16. Žalobca mal za to, že súd mal predtým, ako žalobu zamietol riešiť každú z uvedených a pre prípad podstatných skutočností. To sa však nestalo, preto podľa jeho názoru došlo k naplneniu kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

17. Zároveň uviedol, že reagoval na dôvody uvedené žalovaným v jeho vyjadrení k žalobe, ktoré mu súd poslal a neuložil žiadnu lehotu k vyjadreniu, no napriek tomu, a bez nariadenia pojednávania, bezodkladne po doručení vyjadrenia žalobcovi rozhodol.

18. Žalobca uviedol, že zákon o lesoch transponoval smernicu Rady č. 92/43/EHS o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov, a rastlín (ďalej ako „Smernica“), pričom však nereagoval na podstatné argumenty. Smernica je záväzná pre každý štát, ktorému je určená a ak ju členský štát neimplementuje v doslovnom znení, nesie zodpovednosť za dosiahnutie výsledku smernicou. Smernica má priamy účinok, a súd zároveň neriešil nepriamy účinok smernice, keďže by vo výklade práva mal postupovať eurokonformne (výklad súdu však nebol žiaden, keďže to opomenul riešiť). Správnosť transpozície smernice je oprávnený riešiť aj tento súd prostredníctvom eurokonformného výkladu, a to že je smernica nesprávne transponovaná, bolo uvedené v žalobe. Keďže žalovaný sa riadil nesprávnou transpozíciou limitu oslobodenia od EIA - neaplikuje sa správny limit „správa lokality“ (pojem podľa práva EÚ) a zásahy v biotopoch taký limit presahujú, jednak rozsahom a jednak cieľom.

19. Právny názor žalovaného, že zákon správne transponoval smernicu, keďže to uviedol v dôvodovej správe je laxný, bez uvedenia protiargumentu voči argumentu predloženého žalobcom. Mal za to, že žalobca sám môže konať tak, ako by smernica nadobudla priamy účinok, ak sa dozvie o tom, že bola transponovaná nesprávne. Preto jeho argumentácia týkajúca sa jeho „zviazanosti“ zákonom aj keby v ňom smernica nebola správne transponovaná je bezpredmetná.

20. Čo sa týka ekonomického účelu OÚ BA, v rozhodnutí odkázal na čl. 6 ods. 4 Smernice, podľa ktorého má byť možné realizovať na území NATURA 2000 aj činnosti ekonomickej povahy. Z uvedeného ustanovenia Smernice sa možnosť ekonomických činností vyvodiť nedá. Naopak, ekonomický účel vykonávania zásahov v biotope je neprípustný. Práve obchodný účel je jedným z prípadov, kedy zásah presahuje „správu/management“ lokality, a zakladá povinnosť vykonať EIA, čo žalovaný odmietol. V rámci jeho vyjadrenia uviedol, že ťažba nemá ekonomický účel a ekonomický účel je len vedľajším faktorom vyplývajúcim z nevyhnutnej ťažby. Žalobca mal za to, že žalovaný len zastiera skutočný dôvod ťažby, ktorý nie je snahou chrániť životné prostredie, ale snahou mať z ťažby profit. Žalovaný sám disponuje rozpočtami, ktorými vie zabezpečiť ochranu životného prostredia v chránených

biotopoch a nemal by plánovať tzv. ochrannú ťažbu, ktorá je: 1. vedecky nepodložená - čiže žalovaného tvrdenie o predchádzaní škode je samoučelné a 2. v skutočnosti sleduje len ekonomický účel.

21. Podľa názoru žalobcu súd skutkovo absolútne neriešil obsah žaloby a obmedzil sa len na uvedené dva dôvody, rozhodol nesprávne tak, že žalobu zamietol, pričom ju mal odmietnuť podľa § 98 ods. 2. Ak by došlo k rozhodnutiu, podľa ktorého súd spochybnil v jeho verdikte, a mal žalobu odmietnuť, mal za to, že uvedené dôvody pre ktoré by došlo k odmietnutiu sú preukázané ako neopodstatnené a bez právneho základu. Preto ani neexistuje dôvod žalobu dodatočne odmietnuť, aj za predpokladu ak by došlo k zrušeniu uznesenia z uvedeného dôvodu.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby kasačný súd podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil rozhodnutie krajského súdu, vec mu vrátil na ďalšie konanie a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti

23. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti konštatoval, že žalobca v nej neuviedol žiadne nové právne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by preukazovali porušenie platných právnych predpisov zo strany žalovaného.

24. Žalovaný poukázal na to, že problematikou posudzovania vplyvov na životné prostredie (EIA) sa zaoberali aj ústredné orgány štátnej správy na úseku životného prostredia a na úseku lesného hospodárstva - Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR a Ministerstvo životného prostredia SR. Ministerstvo životného prostredia SR v liste č. 3199/2015-2.1 zo dňa 04. decembra 2015 konštatovalo, že vyhotovenie programov starostlivosti o lesy nepodlieha hodnoteniu vplyvov podľa § 28 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, na územie patriace do európskej sústavy chránených území, navrhované chránené vtáčie územie alebo územie európskeho významu.

25. Žalovaný sa v plnom rozsahu stotožnil s uznesením krajského súdu a navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol ako nedôvodnú.

IV.

Posúdenie veci kasačným súdom

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g) SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu v súlade s § 455 SSP bez pojednávania, a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

27. Z podkladov spisu je zrejmé, že žalobca sa správnou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti listu žalovaného zo dňa 14. júla 2015, označeného ako „Pripomienky a požiadavky k vypracovaniu programu starostlivosti o lesy pre lesný celok Lesy SR Bratislava - odpoveď“, ktorým žalovaný odmietol pripomienky žalobcu podané k vyhotoveniu nového programu starostlivosti o lesy pre lesný celok Lesy SR Bratislava.

28. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

30. Podľa § 7 písm. e) SSP správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

31. Podľa § 98 ods. 1 SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak

- a) o tej istej veci už bolo správnym súdom právoplatne rozhodnuté,
- b) o tej istej veci toho istého žalobcu už prebieha pred správnym súdom skôr začaté iné konanie,
- c) bola podaná predčasne a lehota na jej podanie v čase rozhodovania správneho súdu ešte nezačala plynúť,
- d) bola podaná oneskorene,
- e) bola podaná zjavne neoprávnenou osobou,
- f) žalobca nebol pri jej podaní zastúpený podľa § 49 ods. 1 alebo § 50,
- g) je neprípustná,
- h) tak ustanoví tento zákon.

32. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

33. Podľa § 178 ods. 3 SSP zainteresovaná verejnosť je oprávnená podať správnu žalobu proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ak tvrdí, že tým bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia.

34. Podľa § 491 ods. 1 a 2 SSP ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

35. Podľa článku 44 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na priaznivé životné prostredie.

36. Podľa článku 44 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý je povinný chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo.

37. Z obsahu listu žalovaného je zrejmé, že obsahuje len stanovisko k žalobcom predloženým pripomienkam a požiadavkám zaslaným žalovanému. Podľa názoru kasačného súdu uvedený list svojím obsahom predstavuje len opatrenie orgánu verejnej správy predbežnej povahy, ktoré nemohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu. V zmysle § 7 písm. e/ SSP správne súdy nepreskúmajú opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

38. Kasačný súd má za to, že konečným rozhodnutím je až program starostlivosti o lesy. Konanie o vyhotovení programu starostlivosti sa začína dňom vyhotovenia protokolu a končí schválením návrhu programu starostlivosti orgánom štátnej správy lesného hospodárstva po záväznom vyjadrení dotknutých orgánov štátnej správy, a to rozhodnutím, ktorého prílohou je program starostlivosti o lesy. Program starostlivosti o lesy je nástrojom na trvalo udržateľné hospodárenie v lesoch. Ako už uviedol krajský súd, na takéto konanie sa vzťahuje Správny poriadok, pričom jeho účastníkmi sú všetci tí, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť takýmto rozhodnutím priamo dotknuté, aj tí, ktorí tvrdia, že môžu byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutí, a to až do času, kým sa preukáže opak, ako aj tí, ktorým postavenie účastníka vyplýva z osobitného predpisu.

39. K aktívnej legitimácii žalobcu ako fyzickej osoby vo veciach týkajúcich sa životného prostredia kasačný súd poukazuje za čl. 44 ods. 1 a 2 Ústavy SR. V danom prípade by bol žalobca aktívne legitimovaný na podanie žaloby v danej veci týkajúcej sa ochrany životného prostredia, avšak muselo by ísť o opatrenie alebo rozhodnutie, ktorým by sa zasiahlo do jeho vyššie uvedeného ústavného práva na priaznivé životné prostredie, resp. ktorým by bolo toto právo dotknuté. Teda fyzické osoby, ktorých práva môžu byť vyhovením programu starostlivosti o lesy dotknuté, môžu nahliadnuť do správy o hospodárení, predkladať pripomienky k správe o hospodárení a požiadavky na vypracovanie pokynov na vyhotovenie programu starostlivosti, a takisto po splnení zákonom stanovených podmienok podať žalobu o preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia.

40. Kasačný súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 197/2010-52 zo dňa 13. januára 2011: „Bolo povinnosťou krajského súdu vykladať ustanovenie § 250 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, aby sťažovateľka nebola vylúčená z konania a aby sa neprimeraným spôsobom nezasahovalo do podstaty jej práva na súdnu ochranu. Skutočnosť, že Občiansky súdny poriadok výslovne neoznačuje niekoho za účastníka konania, neznamená, že s ním konajúci súd nemôže v prípade potreby konať, ak sa účinky jeho postupu alebo jeho rozhodnutia týkajú základných práv, ktoré má takáto osoba zaručené v ústave alebo medzinárodnej zmluve (I. ÚS 23/01).“ Avšak v danej fáze administratívneho konania, došlo len k vydaniu správneho aktu predbežnej povahy a nikto, teda ani žalobca ním nebol dotknutý na právach a oprávnených záujmoch.

41. K námietkam žalobcu, že nemal dôvod preukazovať svoju aktívnu legitimáciu, keďže táto bola daná tým, že bol pripustený ako účastník pripomienkového konania kasačný súd uvádza, že predmetným opatrením, resp. listom nebol pripustený ako účastník pripomienkového konania, ale žalovaný iba postupoval v súlade s § 41 ods. 8 a 9 zákona o lesoch, keď po vypracovaní správy o doterajšom hospodárení a určení zásad pre vyhotovenie programu starostlivosti o lesy pre predmetný lesný celok na obdobie rokov 2015-2025 zverejnil oznámenie, ktorým umožnil dotknutým orgánom štátnej správy, právnickým osobám a fyzickým osobám, ktorých práva môžu byť vyhovením programu starostlivosti dotknuté, že do správy môžu nahliadnuť a predložiť pripomienky a požiadavky na vypracovanie pokynov pre vyhotovenie programu starostlivosti.

42. Podľa ustálenej judikatúry nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 37/95, II. ÚS 50/01, I. ÚS 52/02, III. ÚS 183/2003, I. ÚS 354/08) a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8SŽf/29/2010 alebo sp. zn. 5SŽp/5/2011) môžu byť predmetom preskúmania súdom aj rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo ak sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb.

43. Súdna prax ustálila, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických a fyzických osôb. Za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa považujú aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy. Predmetný list žalovaného, bol iba vyhodnotením žalobcom predložených pripomienok a požiadaviek, pričom kasačný súd má v zmysle vyššie uvedeného za to, že tento list žalovaného nebol spôsobilý dotknúť sa práv a právom chránených záujmov žalobcu, a teda nie je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu.

44. K námietke žalobcu, že krajský súd sa nezaoberal podstatnými argumentmi žalobcu kasačný súd uvádza, že krajský súd sa námietkami žalobcu uvedenými v žalobe nezaoberal s poukazom na to, že žalobu žalobcu odmietol ako zjavne podanú neoprávnenou osobou a pre jej neprípustnosť, nakoľko smerovala proti opatreniu predbežnej povahy, ktoré nemohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

45. K postupu krajského súdu kasačný súd uvádza, že krajský súd zaslal žalobu žalovanému a v zmysle § 250e O.s.p. ho vyzval na vyjadrenie k žalobe v lehote 30 dní. Predmetné vyjadrenie následne zaslal žalobcovi na vedomie, pričom ho na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného nevyzýval. Žalobca ako aj

žalovaný súhlasili v zmysle § 250f O.s.p. s prejednaním veci a rozhodnutím o žalobe bez pojednávania, na základe čoho krajský súd rozhodol bez pojednávania, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu a na jeho webovej stránke.

46. Žalobca opakovane v kasačnej sťažnosti poukazoval na to, že nakoľko sa krajský súd nezaoberal obsahom žaloby - a obmedzil sa len na konštatovanie, že žaloba bola podaná neoprávnenou osobou a smeruje proti opatreniu predbežnej povahy, ktoré nemohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania - rozhodol nesprávne, keď žalobu zamietol, pričom ju mal odmietnuť. Kasačný súd na tomto mieste považuje za potrebné zdôrazniť, že z obsahu napadnutého uznesenia krajského súdu je zrejmé a jednoznačné, že žaloba žalobcu bola odmietnutá a nie zamietnutá.

47. Kasačný súd sa stotožnil s argumentáciou krajského súdu, ktorý rozhodol vecne správne, keď žalobu odmietol z dôvodu jej neprípustnosti a z dôvodu, že bola podaná neoprávnenou osobou, nakoľko správnou žalobou bolo napadnuté opatrenie orgánu verejnej správy predbežnej povahy, ktoré nemalo za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu.

48. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie jeho výroku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

49. Kasačný súd zároveň uvádza, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 z 8. marca 2017).

50. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozhodol podľa § 461 SSP tak, že kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

51. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní úspech nemal, ich náhradu nepriznal (§ 167 ods. 1 SSP v spojení § 467 ods. 1 SSP) a žalovanému ich nepriznal, keďže nebola splnená podmienka výnimčnosti (§ 168 veta druhá SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

52. Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.